

WEIJNANDA is een verkorte vorm van WINANDA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Vrouwelijke vorm van Winand: samengestelde naam van Germaanse oorsprong:

1] 'Wi-' komt van 'wig-' of 'wih-' = 'strijd'

2] '-nand' komt van 'wagen', 'dapper zijn'

Dus: 'dapper in de strijd'.

*

Nana van Tauberbischofsheim osb, Duitsland; geloofsverkondiger in het gevolg van Bonifatius tezamen met **Eoliba**; † **8e eeuw**; **feest 22 november**.

Terwijl Bonifatius († 754; feest 5 juni) in Germanië het christendom bracht, bleef hij contact onderhouden met zijn geloofsgenoten in Engeland. Vooral de zusters van abdij Wimborne in Zuid-Engeland waren hem tot zo'n grote steun, dat hij erover begon te denken om ze dichtbij zich te hebben. De vrouwen zouden onderwijs kunnen geven aan de inheemse meisjes van adellijke afkomst. Ze zouden door hun gebed, levenswijze en mentaliteit en door de kwaliteit van hun onderwijs en handvaardigheden van onschatbare waarde kunnen zijn. Naast de gemeenschappen voor mannen die hijzelf had gesticht, zouden zij vrouwenkloosters kunnen vormen in de Teutoonse en Saksische gebieden; die zouden kunnen fungeren als steunpunten van christelijke cultuur. En niet op de laatste plaats zouden ze voor hem, Bonifatius, als toevlucht kunnen dienen; zij zouden hem weer iets van een thuis kunnen geven. Hij begon in zijn brieven Tetta te vragen om zusters. Aanvankelijk was abdis Tetta in het geheel niet gecharmeerd van dat idee. Zij vreesde dat de reis te lang en onveilig was. Zij voorzag dat de vrouwen zo ver van huis heimwee zouden krijgen en dat hun geïsoleerde positie ten koste zou gaan van de goede geest. En dat ze tenslotte behoorlijk wat risico zouden lopen onder die halve heidenen. Bonifatius bezwoer dat hijzelf garant stond voor de veiligheid van de vrouwen. Hij bracht de abdis onder de aandacht dat ze vertrouwen moest hebben in Gods leiding en genade, en ook in haar eigen aandeel: zij had de zusters immers een gedegen vorming meegegeven.

Uiteindelijk ging Tetta akkoord. Dertig zusters staken de zee over om zich bij Bonifatius te voegen. Tot hen behoorde Lioba, Walburga van wie al twee broers tot de medewerkers van Bonifatius behoorden: Willibald en Wunibald; en Thecla, die ook op de een of andere manier met haar verwant was. Zeer waarschijnlijk gingen er geestelijken en soldaten mee om het gezelschap de nodige bescherming en bijstand te bieden. Ze zullen wel bij Katwijk aan land gegaan zijn, net als Willibrordus vijftig jaren eerder en Bonifatius, toen hij destijds voor de eerste keer naar het gebied der Friezen was overgestoken! Vandaar trokken ze via de Rijn stroomopwaarts tot diep in Duitsland. Hun bestemming was Tauberbischofsheim, waar Bonifatius juist alle voorbereidingen had getroffen voor de vestiging van een vrouwenklooster. De zusters hebben hem waarachtig niet teleurgesteld in zijn verwachtingen. Dat geldt heel in het bijzonder voor Lioba. Jonge en oudere vrouwen kwamen zich aanmelden, zoals bv. Agatha, Nana en Eoliba alsook Kunihildis en haar dochter Bertigitte.

*

Winand van Maastricht op, Nederland; priester-religieus; † **ca 1235**.
Feest 1 februari.